

Ja wotmołwju: Wono je scho jene, pschetož ty Krysta lubowacž nemožesch, kiba so do neho wjerisch, a so jeho troschtujesch. A na tajke Waschnje ma to Słoweczko: lubowacž, trochu wjazy na sebi, menujzy, psches njo budze nam pjeknje sjewene, kak my, woboje Wutrobu a Woczi, wotezanyčz mamy wot schitkeho druheho, schtož je we Nebesach a na Semi, a na tu teho Muža Krystuša Jesuša sameho wobrocžecž dyrbymy. Pschetož teje Lubosžje prawe Waschnje je to, menujzy: po kimž so wona horje bere, pschi tym samym wostane a wotpoczuje wona, a howak wo niczo wjazy na zylim schjerofim Sŕwjeczi nerodzi. Džunje tak ze tež ton Knes wot nas dzeržany byčz, menujzy, so jeho lubowacž a swoju Wutrobu jemu podacž dyrbymy. To pak so hinač stacž nemože, hacž jeno psches tu Wjeru. Niczo tehodla tej Wjeri tu ton Schpruch nebere, ale won ktemu služi, so bychmy teje Wjery prawe Waschnje, a to, schtož sneje srosze, czim ljepe posnacž moli.

Potom wurekne ton Knes Jesus to Słoweczko lubowacž tež tehodla, dokelž won derje widzi, so sebi tonšamy Prozy a Wobczejnosžje dosž naczinicž budze, kiz ze jeho Słowo horjewšacž a pschi nim sawostacž. Pschetož pschi tajkim namačaju so schelake Spytowanja, kiz jeho kNescžerpnosžzi a kNerodzi wabicž moža. Naposletku tež ktemu to pschindze, so sež ton Słowek, kotremuž so Božeho Słowa dla tak jara slje dze, myšlicž pocžne: Schto da ja wot teho mam, so to Słowo prjedował šym, a jo šawnje posnal? Schak bych radšišcho melčecž mol, a šam ja so wjeričž, schtož by mi njedze wot Boha date bylo. Žich by derje druhich dosž so namačalo, kiz bych na Słjetku stupili, a kPrjedowanju wele wjazy Sboža mjeli. Njetk so namne wulka Muša je dojšchla; schtož ja wurychtuju, to niczo neje, a wele nerjeka, wo moje Samoženje pak a wo moje

Žiwenje so mi derje tehodla tola hiščeže pojndze, a tak dale.

Schtuž ze tajke Spytowanja šylnje snešz, a so pschi nich do Grunta nesfajpčz, ale twerdžje na tym Słowi dzeržecž, ton dyrbi teho Knesa Krystuša, kajž won tudy praji, predy lubowacž a wutrobne Spodobanje nadnim mjecž, so by ton Prjedar a tež kojždy drubi Kšchesžijan prajicž mol: Nech so mi tehodla dze, kajž Boh ze, da zu ja twerdžje dzeržecž, a mojeho lubeho Knesa Krystuša nesaprjecž; schak je kjebo Gjeszi samej sawo-čžane, a niz Ludžom k Spodobanju, tehodla dyrbi so snešz a wustacž.

Džejž pak tajka Lubosž neje, tam so pschi mojim Słowi dolho nebudze dzeržecž, praji Krystus. Pschetož ja Tholerje newudžjelu, ani Krony, ale to wječžne Žiwenje kotrež so tudy na Semi nuž nebere, ale tedym haklej, dyž so nasche časne Žiwenje sbožnje je na Sŕwjeczi dokonjalo. Schitko je tehodla na tym ležžane, so byščeže Wešelosž kemni mjeli. Budželi ta Lubosž we was, da budžecze wy to Słowo dzeržecž, a stajnje pschi nim sawostacž, a dyrbjalo wam runje wo Gžjeto a wo Žiwenje hieč. Neželi pak ta Lubosž pschi was, da tež wy to Słowo dzeržecž nebudžecze. Pschetož jara wele Strachoty, Spytowanja a Pschecžiwnosžje budze so namačacž, kiz was schitkich kNescžerpliwosžzi a kSazwyblowanju budža nucžicž a cžericž.

Schtuž pak Krysta prawje snaje, do neho wjeri a jeho lubuje, ton so wot nicžoho nebudze dacž wotwobrocžicž, a so moznje pschecžischecžecž. Pschetož won wje a troschtuje so, so je Krystus sa nas moreny, porebany a sa so horjestany. Da schak steho so do Wolje šjewi, so Krystus nidy snami slje nemjeni. Tehodla dyrbi ta Lubosž steje Wjery hew-pschindž, kiz so potom psches schelaku Strachosž a Nesbožje pschecžischecžzi, a wo to niczo nerodzi, hacž so runje Sŕwjet na tym rostobi a morkotacž pocžne, pschetož ji na Krystu-